

کلاما نوب صانوی پا و یا سارا نوب
 هر کور کئی او یا تحت یا اول نو
 پهرت با نداد او یا حوالا ناسیست
 تر افتاب صاحب رو شان هرتووه
 هغه حوریکه او به که تر جلی سیریک
 پهر لوری پکش رودون و شوقه
 دهری و دپکنار و وک و لا هر
 پهر شاخ کئی دجنت کئی مرغون
 هر او ز می به سیم دیاری خدای وه
 هغه مرغون که به هر شو تر قنار تله
 دغو وک لسا یه و تلی نه مشوه
 بل یوجوی و رنه شکار هغه مجانو
 خوز تر شهود و هم خوشی وه تر شکو
 دغه جوی پکنار و جیمی و لا هر
 دوی و یلی د شادی تر سندری
 باکر رسول چه دا ضا و از نه ویر
 غم رضوان و رایش و بر بیست و سوره
 یلور حسن کئی شمی پتایه کئی
 جیر اول کئی پرد ه پور که دکنه
 پاک نیمی داد چا نصیب ده و سوره
 هغه چه ستا کلمه وه و لا خلاصی
 هر بوسلری پا دیا کوره ودان که
 مرصی هر بویخت پدیرم جان که
 تل کذران ی خوشی پلب خندان که
 بار خدای صورتی نازکی تر کور کانه
 هغه او به بی شکار و سرون تر شان که
 هم شهودی رود بار کئی روان که
 بقدره یی جیر لیا هر بر شاخان که
 چه هر دیم او ز خوشی الحان که
 هم دوی به نیی آخر ز مان که
 شمشاد یی تل کستی مستوان که
 که هر جوی پر واز پدیر عنوان که
 چه نصیب یی پر تیه دمو و مشافا که
 هم پر کئی تر شهود و سپین خوش شاه که
 پکش ناسه خوشیانی مجلس حوران که
 چه او از یی جیر ایشیه سامعان که
 ای رضوان شمی عجب خوشی الحان که
 تر خوشی چه او از یی نازیشان که
 به کادای کوی ویران دیتیکان که
 وی شکار یی شمشاد و معشوقان که
 جیر اول طری بخیره دی نیکان که
 پرهو یی نوم و لهر دی نیک مردان که

هر بهستی شایسته پتو عنوان که
 دی لسه یا قوه با کئی سبحان که
 چه پینورده و قامی عیان که
 لسه ذمی خلقت قدیم سبحان که
 بیای عدن نوم خر کند ذمی مر لایه
 چه خلقت یی ز مرد پسته احسان که
 پاتم جنت نوم و پاک جنات که
 پاک نیمی چه به نظر ناظران که
 هر دو در خدای پدا دوه طبرک
 نظر بودری به صفت کئی در خندان که
 ملا یگویی طواف پهر زمان که
 چه رسول یی بخته و بل مشانان که
 دامقائی لایق مستاد امتانان که
 چه ارام پکش لسان کل حورانان که
 نور پلوی شای زینت پدیر جان که
 دامقادی امانت نور خندان که
 پاک نیمی چه پهر لوری و نه کوران که
 شایسته یی هر پیدال هر پیدانان که
 هر دو بوالی پلوی کئی لوری ریکه اسان
 کلاما نوب
 روی لوری پیدان شوی عیال و اول
 و اول بهشته نامه دار السلام
 هغه دوم بهشت دار السلام
 خلورم بهشت جنت الما و اول
 د پنجد بهشت خلقت لوری جید
 هغه پنجم بهشت جنت نعم
 هغه آوم جنت فردوسی پیدان نور
 در وازه یی د بهشت و پیدره
 پیوه لوری زمره بل ز جید
 چه و پستو کال لار دهر و پها و
 پهر دو پاک کلمه مشکلی
 پدا واز لغیب و نه و نیی نه
 چه شاد دیدی مبارک شمی محمد
 پته مانوی در شکار و کپی حساب
 پتیه میوی پکش پیدان پلون لونا
 بار رضوان و خردی داترا شوی
 پهر نور پکش با نچه هم شملونا
 هم یی لقت و سوره ذری شوی پدیر
 خلا پتیه وه دهر جنت دمشقو

